

ת"פ 29347/06/15 - מדינת ישראל נגד צ ס

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29347-06-15 מדינת ישראל נ' צ ס

08 פברואר 2017

מספר פל"א 131294/2015

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה מנחם מזרחי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמת צ ס

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשמת עו"ד טלי גוהר

הנאשמת בעצמה

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשמת מהנימוקים הבאים:

הנאשמת הואשמה בכך שביום 24.3.15, בבית הדין הרבני, במהלך דיון בתביעת מזונות נגד בעלה, המתלונן, היא ירקה לעברו ופגעה בפניו.

הנאשמת הודתה בעובדות, והציגה טענה בדבר זוטי דברים.

סעיף 34ז לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, קובע "לא ישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו, והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

קיימים מקרים אשר בהם מתמלאים כל יסודות העבירה, כפי המקרה העומד בפניי, אך יחד עם זאת, מדובר ביסודות הבאים לידי ביטוי בעוצמה מינימאלית של אותה עבירה, כך שאין פגיעה ממשית בערך המוגן בידי אותה עבירה.

במקרים אלו, עסקינן בזוטי דברים מבחינת המשפט הפלילי, והתוצאה היא זיכוי.

הסעיף קובע, כי אין החוק הפלילי פורס את עצמו על זוטות, אף אם יש עובדות שמגלמות את כל יסודות העבירה, אך הן אינן עולות מעבר לרף המינימאלי המסוים של פליליות, לאחר שבוחנים את כלל הנסיבות.

התוצאה במקרה של קבלת הטענה, היא זיכוי.

ראו בעניין זה, פרופ' גור אריה במאמרה "על הצעת חוק העונשין" (חלק מקדמי וחלק כללי) משפטים כד (9) עמודים 69-70.

במקרה העומד בפניי, מבלי להקל ראש באירוע המתואר, יריקה, במהלך דיון בבית הדין, הרי שמדובר באירוע שיש בו ביזוי, השפלה, יותר מאשר תקיפת בן זוג.

שוב, מבלי להקל בו ראש, התאספו כאן נסיבות המלמדות שהתקיימה ההגנה של זוטי דברים, ואלו הן:

לנאשמת אין כל עבר פלילי, לא ראוי להטיל עליה את הסטיגמה של מורשעת בפלילים נוכח האירוע דנן.

המתלונן הורשע בעברו, בשנת '99, בכך שביצע עבירה של תקיפת בת זוג כלפיה (במ/1).

עוד אפנה למסמך במ/2 מעיריית רחובות.

הצדדים התגרשו (במ/6).

אמנם הנאשמת הכחישה את המיוחס לה בהודעתה במשטרה (במ/8) אך היא הודתה בפניי, ונמסרו נסיבות האירוע.

בהחלט ניתן ללמוד על נסיבות האירוע מפרוטוקול בית הדין הרבני (במ/9) שאותו הגישה המאשימה, בעמוד אחרון שורות 68 והלאה נרשם: "האישה צועקת, 'שקר. רוצה מכונת אמת, הלואי והיה נותן לי 25 אלף ₪'. האישה יורקת על הבעל". כלומר, בהחלט ניתן ללמוד כי היריקה היתה בעידנא דריתחא נוכח טענה שהנאשמת מאנה להסכים לה, ונוכח דיון סוער אודות שאלת המזונות.

אבהיר, שכאשר בית המשפט מזכה נאשמת תוך הסתמך על הגנה של זוטי דברים, אין הדבר מלמד כי יש למעשה הכשר, הצדקה, אלא שהמעשה הוא פסול, ההתנהגות אינה ראויה, אך לא ניתן לומר כי יש להטביע עליו את הסטיגמה של המשפט הפלילי.

אפנה בעניין זה לפסקי הדין הבאים: ע"פ 839/78 מדינת ישראל נ' אבני, ע"פ 1720/95 (מחוזי ת"א), ע"פ 2125/94 (מחוזי ת"א), ע"פ 1828/93 (מחוזי ת"א).

על כן, אני מורה על זיכוייה של הנאשמת.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ז, 08/02/2017 במעמד הנוכחים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן נשיאה

קלדנית: איילת

הוקלד על ידי איילת סוסן